

Arrest

nr. 348 182 van 9 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door de voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT**
Louizalaan 54 / 3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn en die wettelijk vertegenwoordigd wordt door de voogd X, op 6 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 april 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, haar voogd en advocaat Z. DE BLENDE *loco* advocaat E. VAN DER HAERT, en van attaché F. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 30 juni 2024, dient op 1 juli 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 26 september 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 7 januari 2025.

1.3. Op 31 januari 2025 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend verstuurd wordt op 3 februari 2025 en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Bimaalclan. U stelt dat u 15 jaar oud bent en afkomstig bent uit Mogadishu. U woonde daar tevens heel uw leven. Uw moeder liet u als baby achter bij uw grootmoeder en uw oom [M.]. U groeide daar op samen met uw broer [F.A.F.] (DVZ [...], CGVS [...]). U ging nooit naar school en kan niet lezen en schrijven. Dit omdat de buren u continu uitmaakten voor bastaardkind omdat uw vader onbekend was.

Uw oma overleed zo'n 10 à 11 jaar geleden; zijnde in 2013 à 2014. Toen u zo'n 11 jaar oud was (in 2020), overleed uw oom [M.]. Hij werd vermoord door de Macawisley op de markt in Mogadishu. Hij verkocht er snoep en sigaretten en de Macawisley wilde geld van hem afroegelen. Uw oom weigerde dit waarop ze hem vermoord hebben.

Na de dood van uw oom [M.] gingen jullie bij jullie andere oom [H.] gaan wonen. Hij mishandelde jullie en na één jaar besloot uw broer er weg te gaan. Hij leefde nadien jarenlang op straat en u had in die periode geen contact met hem. Uw oom bleef u mishandelen omdat hij u er de schuld van gaf dat hij zijn zus (uw moeder) was kwijtgeraakt.

Uiteindelijk besloot uw oom [H.] om u en uw broer weg te sturen naar Europa. Hij wilde jullie niet meer zien en wilde niet door u of uw broer sterven. Daarop regelde en betaalde hij jullie reis naar Europa. Ook spoorde hij uw broer gedurende drie weken op op straat opdat hij mee met u kon vertrekken. Het was echter niet uw keuze om naar België te komen en om asiel aan te vragen. U deed dit louter op aanraden van de smokkelaar.

U verliet Somalië ergens in 2023. U reisde via Nairobi naar België en kwam hier aan in een warme periode. Op 1 juli 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat de problemen met uw oom opnieuw zouden beginnen. Wat hij juist zou dien indien u zou terugkeren, weet u niet.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest met een beschrijving van uw littekens; een attest van uw besnijdenis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er verder door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art.1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 van de gecoördineerde Vreemdelingenwet, waardoor het CGVS u evenmin de status van subsidiaire bescherming toekent.

Vooreerst dient te worden onderstreept dat uw algemene geloofwaardigheid reeds ernstig op de helling staat door het feit dat u bij de DVZ geheel andere verklaringen aflegde dan op het CGVS. U bekende immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u gelogen heeft over de feiten waarop u uw verzoek baseerde bij de DVZ (CGVS, p.3-4). Het CGVS stelt op basis hiervan vast dat u getracht heeft de Belgische autoriteiten te misleiden met betrekking tot de redenen voor uw vrees. Hoewel het gegeven dat u leugenachtige verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, wat bijkomende eisen met zich meebrengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen. Immers kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u -iemand die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt- alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen; zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht uit het land van herkomst. U dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

U stelde bij de DVZ dat u geboren werd in Janale, gelegen in de provincie Lower Shabelle (verklaring DVZ, punt 5). Vervolgens zou u tot enkele maanden voor uw vertrek in het dorp Ugunji van het district Janale in de provincie Lower Shabelle hebben gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Nadien zou u enkele maanden in Mogadishu hebben gewoond bij uw oom (ibid.). Naast uw valse verklaringen over uw herkomst, stelt u ook te hebben gelogen over uw vertreksmotieven gelinkt aan al Shabaab (vragenlijst CGVS, vraag 5). U stelt dat u dit relaas aflegde op aanraden van de smokkelaar (CGVS, p.4). Het is echter aan u om de ware motieven van uw vertrek toe te lichten.

Voorts dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud reeds aangaf dat u niet de bedoeling had om bescherming in België te vragen en dat u dit enkel deed omdat de smokkelaar u daartoe aanmaande (CGVS, p.17). Het was geenszins uw eigen keuze om Somalië te verlaten, noch om asiel aan te vragen (ibid.). Dit ondermijnt in grote mate uw nood aan internationale bescherming. Bovendien haalt u ook geen concrete vrees bij terugkeer aan. U stelt louter dat u vreest dat u dan opnieuw geslagen zal worden door uw oom (CGVS, p.17, 19). Dit kan echter niet overtuigen daar u geenszins overtuigende verklaringen aflegt over uw oom(s), uw levensomstandigheden en de omstandigheden van uw vertrek.

In de eerste plaats bent u erg tegenstrijdig betreffende uw ooms. U stelt in het begin van uw persoonlijk onderhoud dat u bij uw oma en uw maternale oom woonde, maar dat beiden zijn overleden (CGVS, p.5). Gevraagd naar de naam van die specifieke oom vraagt u verduidelijking door te vragen of we het over de gedode oom hebben. Wanneer dit wordt beaamd, bevestigt u dat hij [H.] heet (CGVS, p.5). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud zet u uiteen hoe uw moeder u naar uw oma en uw oom bracht. Gevraagd of uw oma dan bij uw oom [H.] woonde, stelt u dat ze bij uw oom Muhammad woonde (CGVS, p.8). Gevraagd of dit een andere oom is, stelt u dat het inderdaad zo is en dat hij degene is die overleden is (ibid.). Wanneer u erop gewezen wordt dat u eerder stelde dat het [H.] was die overleed, stelt u dat dit niet klopt en dat het Muhammad was die bij uw oma woonde en overleed (ibid.). Dit staat geheel haaks op uw eerder verklaringen, waarbij bovendien duidelijk gespecificeerd werd dat het over uw overleden oom ging. Op de DVZ stelde u dan weer dat u enkele maanden voor uw vertrek bij uw oom [M.H.] in Mogadishu woonde (verklaring DVZ, punt 10). U vernoemt er ook nog een andere oom bij wie u opgroeide en die zou zijn overleden en zijn naam zou [H.H.A.] zijn (verklaring DVZ, punt 16B). Uw verklaringen zijn dusdanig tegenstrijdig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Bovendien, wanneer u gewezen wordt op de discrepanties in uw verklaringen over uw oom, stelt u louter dat u dit niet zo gezegd heeft bij de DVZ, maar dat de tolk het mogelijks verkeerd heeft begrepen (CGVS, p.19). Dit kan niet overtuigen gelet op het feit dat uw verklaringen bij het CGVS wederom tegenstrijdig zijn.

Daar u geen zicht geeft op uw ooms en wie zich in welke situatie bevindt, kan er ook niet zomaar geloof worden gehecht aan uw bewering dat één van uw ooms gedood werd door de Macawiisley (CGVS, p.6). Dit wordt bovendien nog verder ondermijnd doordat uw kennis over de Macawiisley erg beperkt is. Zo bent u er niet vanop de hoogte hoe en wanneer ze zijn ontstaan, dat ze vechten tegen al Shabaab en weet u enkel dat ze van de abgalclan zijn (CGVS, p.7). Ook noemt u Abdi Maduwe als hun leider; hetgeen niet overeenstemt met de informatie waarover het CGVS beschikt (landeninformatie, stuk 1). Daarnaast houdt het weinig steek dat de Macawiisley in Mogadishu afpersingspraktijken zou opzetten wanneer ze net ontstaan zijn uit ontevredenheid over de zware belastingen die al Shabaab oplegde. Ook zijn ze voornamelijk actief in regio's waar al Shabaab de plak zwaait en houden ze zich voornamelijk bezig met het bestrijden van al Shabaab (landeninformatie, stuk 1). Het is dan ook weinig aannemelijk dat uw oom door de Macawiisley zou zijn vermoord.

Naast de verklaringen over uw ooms zijn uw verklaringen over uw ouders ook bijzonder vaag. U stelt dat uw moeder u op jonge leeftijd bij uw oma achterliet, maar u schept geen duidelijkheid over waarom ze dit deed en waar uw moeder zich nu zou bevinden (CGVS, p.8, 13). U haalt vaag aan dat uw moeder op zoek wilde gaan naar uw vader, maar dit lijkt weinig waarschijnlijk gezien u nadien niets meer over haar vernam (CGVS, p.8). Tevens stelde u bij de DVZ dat uw ouders in het geheim huwden en dat uw moeder daardoor problemen kreeg. Nadien zou ze dan vermist zijn geraakt (vragenlijst CGVS, vraag 8). Ook stelt u vaag dat uw oom u de schuld gaf van de dood van zijn zus (vragenlijst CGVS, vraag 5), terwijl u op het CGVS eerder stelt dat uw moeder uit eigen wil wegging en wijst niks in uw verklaringen erop dat ze zou zijn overleden (CGVS, p.8). Hierop gewezen stelt u dan weer dat de smokkelaar dit ook verzonnen had (CGVS, p.19). Het houdt echter weinig steek om hier ook over te liegen daar u wel blijft volharden in uw bewering dat u niet bij uw ouders opgroeide en u verder geen enkele duidelijkheid schept over de werkelijke situatie van uw ouders.

Ook stelde u bij de DVZ dat uw ouders gescheiden zijn (verklaring DVZ, punt 16A). Op het CGVS stelt u dan weer dat ze nooit gehuwd waren (CGVS, p.8), waardoor de bureu u als een bastaardkind beschouwden (CGVS, p.7-8, 9). Dit kan niet overtuigen. Het houdt immers weinig steek dat uw bureu ervan overtuigd zouden zijn dat u een bastaardkind was, wanneer u zelf in feite niet weet of dit effectief zo is. Ook is het vreemd dat u erg op de oppervlakte blijft betreffende informatie over uw vader en uw moeder, maar dat u dan wel hun volledige namen en clans kent (CGVS, p.8; verklaring DVZ, punt 16A). Ook kan u vaag stellen dat uw moeder voor uw vader werkte, maar verder weet u er niks over (CGVS, p.8). Desondanks groeide u wel op bij de familie van uw moeder, waardoor er toch een uitgebreidere kennis over de relatie en situatie van uw ouders van u verwacht kan worden.

Uw bewering dat de bureu u voor bastaardkind uitmaakten (CGVS, p.9), wordt bovendien nog verder ondermijnd door uw stelling dat uw oom [H.] u initieel niet in huis wilde nemen, maar de bureu hadden dusdanig medelijden met jullie dat hij het onder hun druk toch deed (CGVS, p.18). Dit slaat nergens op gezien u stelt dat de discriminatie van de bureu dusdanig ernstig was dat u amper durfde buiten te komen en daardoor ook niet naar school ging (CGVS, p.7, 10). Dat ze dan wel zouden vinden dat uw oom u in huis moet nemen omdat jullie nog kleine kinderen waren en nergens anders heen konden (CGVS, p.18), kan dan ook niet overtuigen. Dit doet wederom concluderen dat u geen zicht geeft op uw werkelijke levensomstandigheden in Somalië.

Gelet op bovenstaande kan er aan uw bewering dat uw oom [H.] u mishandelde ook niet zomaar geloof gehecht worden. Ook houdt het weinig steek dat uw oom uw reis tot in Europa zou regelen en financieren louter en alleen omdat hij van u af wil (CGVS, p.15, 16). Dit lijkt een kostelijke onderneming daar er redelijkerwijs wel efficiëntere manieren bestaan om het hoofd te bieden aan deze situatie. U beaamt dit zelf door te stellen dat hij jullie soms ergens gewoon probeerde achter te laten (CGVS, p.18). Echter kan u daar wederom niet doorleefd over vertellen waardoor er evenmin geloof aan kan worden gehecht. Zo stelt u dat uw oom u soms probeerde meegeven aan een man, maar dat het niet lukte (CGVS, p.18). Hoe het kwam dat dit niet lukte en wanneer dit gebeurde, weet u dan weer niet (CGVS, p.18). Dit ondermijnt te meer de geloofwaardigheid van de door u geschetste levensomstandigheden bij uw oom.

Ook is het vreemd dat hij uw broer jarenlang aan zijn lot zou overlaten op straat (CGVS, p.11, 12) om hem dan op te sporen en ook mee te sturen naar Europa (CGVS, p.11, 15-16). Uw broer was immers al jarenlang uit zijn zicht verdwenen dus om hem om die reden met u mee naar Europa te sturen (ibid.), slaat nergens op. Hierop gewezen stelt u louter vaag dat jullie niet in dezelfde wereld kunnen leven dus daarom spoorde hij uw broer op (CGVS, p.18). Uw vrees dat u zich bij terugkeer naar Somalië in dezelfde gewelddadige situatie bij uw oom zal bevinden (CGVS, p.17) is dan ook niet gegrond. Het medisch attest met een beschrijving van uw littekens werpt hier geen nieuw licht op. Immers vormt een medisch attest geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

Voorts legt u vage en incoherente verklaringen af betreffende uw vertrek. Zo stelde u op de fiche NMBV dat u Somalië verliet in 2023 en dat u eerst zo'n twee maanden in Kenia verbleef in het huis van de smokkelaar. Nadien stelt u bij de DVZ dat u Somalië reeds in 2020 verliet en dat u zo'n vier jaar in Kenia verbleef (verklaringen DVZ, punt 34). Op het CGVS kan u dan weer niet concreet situeren wanneer u Somalië verliet, maar het zou ergens in 2023 zijn geweest (CGVS, p.14). Ook stelt u dat u even in Nairobi, Kenia was, maar hoe lang dit was kan u niet zeggen (CGVS, p.15). Gewezen op uw bewering bij de DVZ dat u vier jaar lang in Kenia doorbracht, stelt u dat dit ook één van de zaken was die u van de smokkelaar moest zeggen (CGVS, p.15). Dit kan echter niet overtuigen aangezien u op de fiche MBMV wel uw verzonnen al Shabaab

problemen vermeldde, maar niets zei over een lang verblijf in Kenia. U had toen duidelijk al instructies gekregen van de smokkelaar, dus dat u nadien dan nog andere zaken zou verzinnen bij de DVZ, houdt weinig steek.

Tevens doet uw gebrekkige kennis over Somalische clans ook vermoeden dat u effectief een tijdlang elders doorbracht. Gevraagd naar clans in Somalië komt u immers niet verder dan de Abgalclan, de Abticlan en de clan van uw moeder, zijnde Rahanweyn (CGVS, p.5). Nochtans blijkt dat het deel uitmaken van een clan van vitaal belang is in de Somalische samenleving en het clansysteem een centrale rol speelt in de Somalische maatschappij (landeninformatie, stuk 2). De meeste Somaliërs kennen dan ook veel verschillende clans en weten welke de grote zijn en welke de minderheden zijn. Uw gebrekkige kennis over de clans in Somalië roept dan ook vragen op over uw recente verblijfplaatsen.

Uw beperkte kennis over Mogadishu staaft dit vermoeden nog verder. U stelt dat u geboren bent in Mogadishu en daar tevens heel uw leven woonde (CGVS, p.5). Desondanks kan u slechts beperkt over uw wijk vertellen en somt u slechts vier andere wijken in Mogadishu op (CGVS, p.10-11). Deze zijn tevens niet terug te vinden op de kaart van Mogadishu waarover het CGVS beschikt (landeninformatie, stuk 3).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update)**, [h t t p s : / / w w w . c g v s . b e / sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf), en de **COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroeverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral

al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat echter na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het door u neergelegde attest van uw besnijdenis kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het toont louter aan dat u bent besneden. Tevens haalt u in dit verband geen bijkomstige vrees aan. U verwijst louter naar de fysieke klachten die er het gevolg van zijn (CGVS, p.17). Wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) die u heeft ondergaan, merkt het CGVS op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster voert aan dat zij en haar broer F. zeer kwetsbaar zijn.

Ten eerste stelt zij in dit verband dat zij en haar broer bastaardkinderen zijn die nooit een veilige en stabiele familiale context gekend hebben. Ze zouden eerst zijn grootgebracht door hun maternale grootmoeder en maternale oom M., die beiden kwamen te overlijden. Hierdoor zou ze op elfjarige leeftijd samen met haar broer bij hun andere maternale oom H. zijn gaan wonen, die hen zodanig slecht behandeld heeft dat haar broer ervoor koos om op straat te leven. Zij wijst erop dat zij duidelijk verklaard heeft dat zij op jonge leeftijd uitgescholden en gediscrimineerd werd door andere buurtbewoners omdat zij een bastaardkind was en dat zij en haar broer geen enkele referentiefiguur meer hebben in Somalië.

Ten tweede gaat zij in op haar leeftijd, stellende dat zij nog maar vijftien jaar oud is en dertien à veertien jaar was toen zij Somalië heeft verlaten. Zij wijst erop dat die jonge leeftijd een grote impact heeft op haar herinneringen en op haar kennis en begrip van de omstandigheden in Somalië toen ze er nog verbleef. Zij verwijt de commissaris-generaal hiermee geen rekening gehouden te hebben. Zij benadrukt nog dat zij slechts vijftien jaar oud was toen zij gehoord werd op het CGVS.

Ten derde licht verzoekster toe dat haar broer F. aan heel ernstige psychische problemen lijdt en dat zij, ondanks haar jonge leeftijd, voor hem dient te zorgen. Zij preciseert dat haar broer in Somalië zowel op fysiek als op mentaal vlak fel mishandeld werd door hun maternale oom H. waardoor hij besloot om één à twee jaar op straat te leven. Hij zou tijdens zijn verblijf op straat seksueel misbruikt zijn door meerdere Somaliërs, wat ook op haar een grote impact heeft gehad. Zij verwijt de commissaris-generaal het trauma, dat zij hierdoor heeft opgelopen, te onderschatten. Haar broer zou heel erg veranderd zijn door zijn verblijf op straat en lijden aan ernstige psychologische problemen. Ze stelt dat zij zich hiervan de schuld geeft omdat ze haar broer op straat heeft 'achtergelaten' en dat ze nu de rol opneemt van 'oudste' en 'verantwoordelijke'. Zij wijst er nog op dat de kwetsbaarheid van haar broer tijdens de asielprocedure op verschillende momenten benadrukt werd, zowel door haar advocaat, als door haar zelf. Het gegeven dat zij als jonge vrouw moet instaan voor de zorg van haar broer, draagt volgens haar bij tot haar kwetsbaarheid en acht zij fundamenteel in haar dossier. Zij verwijt de commissaris-generaal geen rekening gehouden te hebben met de psychologische kwetsbaarheid van haar broer.

Ten vierde gaat zij in op haar levensomstandigheden in Somalië. Zij preciseert dat zij niet naar school of naar een Koranschool ging en dat zij niet kan lezen of schrijven. Ze zou voor haar maternale oom H. alle huishoudelijke taken hebben moeten uitvoeren. Zij beschouwt dit als slavernij, ook al is dit niet ter sprake gekomen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zij stelt dat zij zowel op fysiek als op mentaal vlak mishandeld werd door haar maternale oom H. en dat die mishandelingen ook vastgesteld werden in een medisch attest. Zij verwijt de commissaris-generaal haar hier amper bevraagd over te hebben evenals over haar traumatische ervaring rond haar besnijdenis. Zij benadrukt dat zij amper naar buiten kwam omwille van de discriminatie en meent dat haar levensomstandigheden bij haar maternale oom H. niet afdoende onderzocht werden en niet afdoende aan bod zijn gekomen tijdens het onderhoud.

Ten vijfde spreekt verzoekster over haar traumatische ervaringen en betoogt zij dat er geen rekening gehouden wordt met haar psychologische kwetsbaarheid. Zij herhaalt dat ze in Somalië verschillende traumatische ervaringen heeft meegemaakt en dat zij tijdens haar persoonlijk onderhoud gehuild heeft omdat de herinneringen daaraan zeer moeilijk zijn. Bovendien zou ze verklaard hebben dat ze nood heeft aan psychologische begeleiding.

Ten zesde wijst verzoekster erop dat zij een vrouw is en sinds haar geboorte het slachtoffer is van gender gerelateerde discriminatie, hoewel zij zich er waarschijnlijk niet bewust van was. Zij legt in dit verband uit dat zij niet dezelfde bewegingsvrijheid en opleiding krijgt als Somalische jongens en dat dit ook verklaart waarom zij een beperktere kennis heeft van verschillende zaken en omstandigheden van tijdens haar verblijf in Somalië. Verder gaat zij in op de gender gerelateerde discriminatie in de Somalische samenleving en citeert zij hiervoor uit algemene rapporten. Zij wijst erop dat zij uitgelegd heeft dat zij, als jong meisje, geen opleiding kreeg en dat haar rol beperkt was in het Somalische sociale leven.

Zij meent dat alle voorgaande elementen erop wijzen dat de commissaris-generaal haar beschermingsverzoek op een soepelere manier had moeten onderzoeken en die in rekening diende te brengen bij de geloofwaardigheidsbeoordeling.

Verzoekster gaat vervolgens in op de algemene geloofwaardigheid en wijst erop dat zij erkend heeft dat zij bij de DVZ niet de waarheid had verteld, op aanraden van de smokkelaar. De smokkelaar zou haar en haar broer gezegd hebben dat ze kans zouden maken op internationale bescherming indien ze zouden beweren afkomstig te zijn uit Mogadishu. Omdat zij pas veertien jaar was toen zij aankwam in België, was zij heel beïnvloedbaar. Zij acht de beoordeling hieromtrent door de commissaris-generaal onredelijk omdat zij vóór haar persoonlijk onderhoud haar leugens heeft toegegeven.

Waar geoordeeld wordt dat zij niet de intentie had om in België bescherming aan te vragen, stelt zij dat zij bij het verlaten van Somalië, op dertien à veertienjarige leeftijd, geen kennis had van de buitenwereld, waardoor het niet verwonderlijk is dat zij niet gedacht heeft aan een vertrek naar een ander land. Ook bij aankomst in België zou ze niet geweten hebben dat zij hier een beschermingsverzoek kon indienen. Ze legt uit dat zij, met haar verklaring dat ze er niet voor gekozen heeft om hier een asielaanvraag in te dienen, louter bedoelde dat ze geen weet had van de procedures hieromtrent in België.

Met betrekking tot haar verklaringen over haar ooms erkent zij dat zij die namen bij het begin van het onderhoud door elkaar gehaald heeft, maar benadrukt ze dat zij die enkele minuten later heeft uitgeklaard, waardoor zij niet begrijpt waarom dit nu ter discussie staat. Zij herhaalt dat zij toegegeven heeft gelogen te hebben tijdens het DVZ-interview.

Verwijzend naar haar jonge leeftijd, meent zij dat het logisch is dat zij niet veel weet over Macawisley. Zij verwijt de commissaris-generaal zich gebaseerd te hebben op algemeenheden teneinde te stellen dat de moord op haar oom door Macawisley niet geloofwaardig wordt geacht. Zij voegt nog toe dat de moord op haar oom hoe dan ook geen kernelement van haar asielrelaas betreft en niet de directe oorzaak vormt voor haar vrees bij terugkeer.

Zij vervolgt dat haar verklaringen over haar ouders gebaseerd zijn op datgene wat haar maternale oma en maternale oom haar verteld hebben. Zij licht toe dat de relatie tussen haar moeder en vader niet aanvaard werd, dat zij nooit gehuwd zijn en dat zij zonder de steun van hun families niet konden zorgen voor hun kinderen, waardoor verzoekster, samen met haar broer, achtergelaten werden bij hun maternale oma. Zij erkent weinig informatie te hebben over haar ouders, maar stelt dat dit niet verwacht kan worden nu zij hen nooit gekend heeft. Zij stelt met zekerheid te weten dat zij een bastaardkind is en zo beschouwd werd. De maternale oom zou haar en haar broer de schuld geven voor de verdwijning van diens zus, namelijk verzoeksters moeder. De moeder zou als 'dood' worden beschouwd door de familie.

Waar in de beslissing geoordeeld wordt dat het medelijden van de burens niet strookt met de discriminatie, meent zij dat de commissaris-generaal uitgaat van een zwart-wit simplistisch beeld zonder oog voor nuance en zonder rekening te houden met de complexiteit van de Somalische samenleving.

Zij meent dat haar maternale oom H. voor haar en haar broer gezorgd heeft net omdat dit opgelegd werd door de Somalische samenleving en dat, indien hij dit niet zou doen, zijn eer en status binnen de samenleving zouden zijn aangetast. Zij benadrukt dat zij verklaard heeft dat noch zij, noch haar broer, noch haar oom, gelukkig waren dat zij samen moesten wonen en dat dit zeer moeilijk was, waardoor de oom besloten had om de reis van haar en haar broer te financieren zodat hij niet meer voor hen zou moeten zorgen. Ook in dit verband verwijt zij de commissaris-generaal uit te gaan van stereotypen.

Met betrekking tot haar medisch attest verwijst zij naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) en van de Raad van State.

Zij volhardt verder in haar verklaringen over haar vertrek zoals afgelegd bij het CGVS, met name dat zij Somalië verlaten heeft in 2023 en herhaalt dat haar verklaringen bij de DVZ leugens waren.

Zij betwist niet dat haar kennis over de Somalische clans en Mogadishu gebrekkig is, maar meent dat dit niet te verwonderen is nu zij amper naar buiten kwam, nooit naar school gegaan is en vanaf haar elfde levensjaar opgevoed werd door haar gewelddadige oom die nooit met haar sprak en haar op dertien à veertienjarige

leeftijd uit Somalië heeft weggestuurd. Zij voegt toe dat zij voor haar vertrek uit Somalië, Mogadishu nooit verlaten had. Zij stipt aan dat er in de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk relevante passages zijn over haar wijk en Mogadishu, die zij vervolgens weergeeft. Zij verwijt de commissaris-generaal voor het overige haar geen vragen over Mogadishu gesteld te hebben.

Zij besluit dat er geen rekening gehouden werd met haar kwetsbaarheid, profiel en de complexe Somalische context.

Vervolgens meent verzoekster dat haar het voordeel van de twijfel moet worden verleend en verwijst in dit verband naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoekster aan dat zij vreest onmenselijke en vernederende behandelingen te moeten ondergaan door haar maternale oom H. in geval van terugkeer naar Somalië. Daarnaast vreest zij de algemene situatie in haar regio van herkomst en verwijst zij naar het rapport van EUAA van augustus 2023. Zij meent dat er wel degelijk persoonlijke omstandigheden in haar hoofde aanwezig zijn, met name het feit dat zij slechts vijftien jaar oud is, ongeschoold is, een bastaardkind is, opgegroeid is in een zeer onstabiele familiale context, ze geen familieleden meer heeft in Somalië, geen bescherming krijgt van haar clan en haar broer aan ernstige psychologische problemen lijdt, enz. Aangezien de veiligheidssituatie zorgwekkend en onstabiel blijft en gezien haar profiel, past het volgens haar om haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster volgend nieuw stuk:

- E-mails naar het CGVS.

3.2. Op 22 mei 2026 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota over, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarbij zij refereert aan volgende stukken met vermelding van de weblinks:

- UNHCR, *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*, september 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Somalia*, oktober 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*, mei 2025;
- EUAA, *Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*, 13 augustus 2025;
- Cedoca, *COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie*, 25 maart 2025 (*update*);
- COI Focus Somalië, *Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)*, 20 februari 2025.

Met betrekking tot de vrouwelijke genitale verminking (hierna: VGV) wordt bij de aanvullende nota nog volgend stuk gevoegd:

- LIFOS, *Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) – Translation*, 13 mei 2025.

3.3. Op 22 mei 2026 deelt de commissaris-generaal volgende informatie mee, nadat de Raad, overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, hiertoe een vraag gesteld had:

- Erkenningsbeslissing van de broer van verzoekende partij [...];
- Vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” DVZ en beoordeling bijzondere procedurele noden DVZ van de broer van verzoekende partij [...];
- Psychiatrisch attest d.d. 13 maart van de broer van verzoekende partij [...];
- Notities persoonlijk onderhoud van de broer van verzoekende partij [...].

3.4. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, waarin zij enerzijds ingaat op haar integratie, haar relatie met haar broer en de opstart van de procedure van infibulatie en anderzijds op de algemene situatie in Somalië. Zij voegt volgende stukken bij:

- inschrijvingsattest Institut N.-D. schooljaar 2025-2026 – mijnheer L.S.;
- rapporten schooljaren 2024-2025-2026;
- getuigenis mevrouw R.L. + ID kaart;
- Getuigenis mevrouw L.M. + ID kaart;

- Getuigenis mevrouw E.L.;
- Foto's activiteiten in België;
- Psychologisch rapport door mevrouw D.P.;
- Erkenning status vluchteling voor de heer F.F.A.;
- Bevestiging afspraak GAMS: 13 februari 2026;
- Gynaecologisch rapport CeMavia – Dokter C.M.J.;
- Afspraakbevestiging CeMavia, 24 maart 2026.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen, ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling

4.3.1. Na analyse van het rechtsplegingsdossier wordt geoordeeld dat in de huidige stand van zaken niet alle elementen voorliggen teneinde met kennis van zaken een beoordeling te kunnen maken van verzoeksters nood aan internationale bescherming.

4.3.2. Verzoekster legt ter staving van haar beschermingsverzoek een medisch attest neer van 9 december 2024 waaruit blijkt dat zij een VGV type III ondergaan heeft, met name een infibulatie (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 2).

Tijdens het persoonlijk onderhoud stelt de *protection officer* verzoekster de vraag of zij besneden is of niet en of ze nog een vrees heeft omtrent haar besnijdenis. Verzoekster verklaart dat ze slecht besneden is, dat het moest gebeuren van haar oom H. en dat ze niet kan plassen, geen menstruatie heeft en dat ze naar het ziekenhuis moest gaan (NPO, p. 16-17). Voor het overige werden geen vragen gesteld met betrekking tot verzoeksters ondergane VGV type III.

In de beslissing wordt hieromtrent gemotiveerd als volgt:

“Het door u neergelegde attest van uw besnijdenis kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het toont louter aan dat u bent besneden. Tevens haalt u in dit verband geen bijkomstige vrees aan. U verwijst louter naar de fysieke klachten die er het gevolg van zijn (CGVS, p.17). Wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) die u heeft ondergaan, merkt het CGVS op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.”

Daargelaten de vaststelling dat het niet getuigt van de nodige zorgvuldigheid om gelet op de uiterst summiere vragen over VGV tijdens het persoonlijk onderhoud te oordelen dat uit haar verklaringen geen vrees in dit verband blijkt, liggen er heden nieuwe elementen voor. In haar aanvullende nota wordt uiteengezet dat verzoekster haar voogd in vertrouwen genomen heeft om meer informatie te verkrijgen omtrent een desinfibulatie en zij in dat kader op 13 februari 2026 een eerste consultatie heeft gehad bij GAMS. Tijdens die consultatie zou zij duidelijk aangegeven hebben dat zij zich bereid voelt om een desinfibulatie te ondergaan. Zij zou ook haar bezorgdheid geuit hebben over de relaties binnen de Somalische gemeenschap in het opvangcentrum waar zij verblijft. Zij herhaalt dat zij, hoewel er geen operatiedatum werd vastgesteld, het traject van desinfibulatie wenst verder te zetten. Uit de bijgevoegde stukken blijkt inderdaad dat verzoekster op 13 februari 2026 een afspraak had bij GAMS (aanvullende nota, stuk 9) en op 24 maart 2026 bij de dienst gynaecologie CeMavie. In het attest van de dienst gynaecologie wordt geattesteerd dat er een desinfibulatie zal worden ingepland (aanvullende nota verzoekster, stuk 10). Ter terechtzitting gevraagd naar haar standpunt, deelt de commissaris-generaal mee dat haar vrees louter hypothetisch is. De Raad kan de commissaris-generaal hierin niet volgen daar het niet zomaar gaat om het uiten van een intentie of hypothese, doch verzoekster wel degelijk gestart is met een bepaald traject waarin zij zich mentaal heeft gericht tot het ondergaan van een medische ingreep, doch waarbij zij uitdrukkelijk kenbaar maakt dat zij angst heeft voor de reacties van de Somalische gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat verder onderzoek dient te gebeuren naar verzoeksters VGV, de stappen die zij reeds genomen heeft omtrent een desinfibulatie, haar opvattingen hieromtrent en de vrees die zij hieromtrent heeft bij een terugkeer naar Somalië. Hierbij moet rekening worden gehouden met de concrete situatie in het land van herkomst, zoals kan blijken uit de beschikbare landeninformatie, en de individuele elementen eigen aan verzoekster, waaronder haar leeftijd en profiel, alsook het profiel en de opvattingen van haar ouders en

bij uitbreiding haar familie en ruimere omgeving omtrent VGV, waarover tijdens het persoonlijk onderhoud geen enkele vraag gesteld werd. Ook de wijze waarop verzoekster invulling geeft aan haar verblijf in België als minderjarig meisje, waarvan zij stukken heeft toegevoegd aan haar aanvullende nota, kan hierbij relevant zijn.

4.3.3. Beide partijen hebben, op vraag van de Raad, informatie overgemaakt waaruit blijkt dat de commissaris-generaal bij beslissing van 27 juni 2025 aan verzoeksters broer de vluchtelingenstatus heeft toegekend. In haar schrijven zet de commissaris-generaal uiteen dat die vluchtelingenstatus hem werd toegekend omwille van zijn uiterst kwetsbaar profiel daar hij kampt met een ernstige psychische en psychiatrische problematiek en hij vermoedelijk een verstandelijke beperking heeft, waardoor hij geacht wordt te behoren tot een sociale groep die bij terugkeer naar Somalië *“een risico loopt om slachtoffer te worden van vervolging”*. De commissaris-generaal benadrukt verder dat de erkenningsbeslissing van haar broer niet inhoudt dat er geloof gehecht wordt aan het *“gedeelde asielrelaas”*, met name hun familiale problemen en benadrukt dat verzoekster geen correct zicht biedt op haar persoonlijke omstandigheden voor haar vertrek en haar familiaal netwerk in Somalië zodat zij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (informatie CGVS van 22 mei 2026). De commissaris-generaal voegt nog de *“vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ”* van 24 september 2024 van verzoeksters broer bij, waaruit blijkt dat verzoekster bij het interview van haar broer aanwezig was en zij voor hem zorgt. Uit de *“beoordeling bijzondere procedurele noden”* van haar broer blijkt nog dat hij kampt met ernstige psychologische problemen, dat hij uiterst kwetsbaar is, dat hij erg veel moeite heeft om zich uit te drukken, stottert en ernstige geheugenproblemen heeft en dat verzoekster, als jongere zus, voor hem zorgt en hij te allen tijde in haar nabijheid wil zijn. In het psychiatrisch verslag van 13 maart 2025 wordt gesteld dat er in hoofde van haar broer een vermoeden is van een psychiatrisch probleem en van een mentale beperking en dat er een grote waarschijnlijkheid is dat hij lijdt aan een psychotische stoornis. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud van haar broer blijkt tot slot nog dat hij ook aanhaalde dat hij zijn ouders nooit gekend heeft (NPO broer, p. 8) en dat hij en zijn zus slecht behandeld zijn geweest door hun oom (NPO broer, p. 11).

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat een kwetsbaar profiel op zich automatisch leidt tot de toekenning van vluchtelingenstatus op basis van het behoren tot een sociale groep.

De *Country Guidance Somalia* van augustus 2023 van EUAA, zoals die beschikbaar was ten tijde van de behandeling van het beschermingsverzoek van verzoeksters broer, stelt in verband met het risicoprofiel van een persoon met mentale problemen dat bij de individuele beoordeling of er een redelijke kans bestaat dat die in Somalië wordt vervolgd rekening moet worden gehouden met omstandigheden die van invloed zijn op het risico, zoals: de aard en zichtbaarheid van de psychische of lichamelijke beperking, de negatieve perceptie door de familie/gemeenschap, het bestaan van een ondersteunend netwerk, enz. (p. 138).

De *Country Guidance Somalia* van oktober 2025 (p. 68-69) stelt dat voor de individuele beoordeling of er een redelijke kans bestaat in Somalië dat een verzoeker om internationale bescherming met een handicap en met ernstige medische aandoeningen, waaronder psychische problemen, wordt vervolgd, rekening gehouden wordt met omstandigheden die van invloed zijn op het risico, zoals:

- Aard en zichtbaarheid van de psychische of lichamelijke beperking: personen met een zichtbare lichamelijke of psychische beperking lopen een groter risico;
- Ondersteunend netwerk: personen die te maken hebben met een negatieve perceptie door hun familie of gemeenschap lopen een groter risico. Het ontbreken van andere ondersteunende netwerken moet ook als een risicofactor worden beschouwd;
- Culturele vooroordelen kunnen de gezondheidszorg beperken die beschikbaar is voor leden van minderheidsgroepen.

De vraag stelt zich in welke mate, bij de individuele beoordeling dat er in hoofde van verzoeksters broer een redelijke kans bestaat dat hij in Somalië wordt vervolgd, ook rekening gehouden werd met bovenstaande factoren, waaronder meer bepaald de al dan niet aanwezigheid van een ondersteunend netwerk en de perceptie door de familie/gemeenschap. Dit is wel degelijk van belang gezien verzoekster en haar broer zich baseren op hetzelfde vluchtrelaas, wat expliciet bevestigd wordt in het schrijven van de commissaris-generaal van 22 mei 2026. Zij spreekt daarin immers van een *“gedeeld relaas”* en benadrukt dat verzoeksters verklaringen in dit verband als niet geloofwaardig werden beoordeeld. Indien het aspect van ondersteunend netwerk en/of perceptie van de familie inderdaad meegenomen werden bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming in hoofde van verzoeksters broer, is het niet ondenkbaar dat dit ook een invloed heeft op de beoordeling van verzoeksters verklaringen in verband met haar familiale situatie, die de commissaris-generaal thans niet geloofwaardig acht.

Bovendien moet ook verzoeksters psychologische situatie in rekening worden gebracht. Zij brengt immers bij haar aanvullende nota een attest bij van een klinisch psycholoog van 2 februari 2026 waaruit blijkt dat verzoekster reeds in behandeling is sinds januari 2025. Er wordt gesteld dat verzoekster symptomen vertoont

van een post traumatische stress geassocieerd met anxio-depressieve symptomen. De psycholoog legt uit dat die symptomen geobserveerd en geobjectiveerd werden middels semigestructureerde gesprekken en door gebruik te maken van klinische evaluatieladders zoals de *Becks's Depression Inventory*, *Beck Anxiety Inventory*, *Clinican Administered PTSD Scale* en *Impact of Event Scale-revised*. De Raad meent dat dit rapport, wat toch een indicatie bevat van een psychologische kwetsbaarheid in hoofde van verzoekster, niet veronachtzaamd kan worden te meer nu verzoeksters broer mentale situatie volgens de commissaris-generaal geleid heeft tot de toekenning van de vluchtelingenstatus. Dit geldt des te meer nu zij niet alleen samen naar België zijn gereisd, maar zij, zoals reeds *supra* benadrukt, hetzelfde vluchtrelaas delen en op hetzelfde moment een beschermingsverzoek hebben ingediend. Het kan hierbij ook relevant zijn om na te gaan in welke mate de onbetwiste kwetsbaarheid van haar broer een impact heeft op de beoordeling van haar eigen kwetsbaarheid, rekening houdend met haar huidige jonge leeftijd van zestien jaar.

4.4. Gelet op het feit dat verzoekster de feitelijke elementen van haar ondergane VGV type III heeft overgemaakt, zij in haar verzoekschrift en aanvullende nota wijst op een vrees voor vervolging ingevolge de VGV, haar wens om desinfectatie te ondergaan en daarbij wijst op de hoge maatschappelijke druk vanuit de Somalische gemeenschap, gelet op verschillende elementen die *prima facie* wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoekster en gelet op de vragen die rijzen in verband met de erkenningsbeslissing van haar broer, kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoekster niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

4.5. Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, zodat de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 januari 2025, wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juni tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

I. FLORIO